

Úvod do sviatostí

Mnohí si povieme, prečo nám nestačí veriť v Boha? Ved' v Boha verím, ale Cirkev načo? Prečo máme ešte sviatosti?

K Bohu sa môžeme približovať prostredníctvom všetkých našich zmyslov, nielen rozumom. Preto sa nám Boh dáva v pozemských znakoch. Ľudia Ježiša videli, mohli sa ho dotýkať a v tom všetkom zakúšali vykúpenie a uzdravenie duše i tela.

Ježiš Kristus zveril sviatosti svojej Cirkvi. Teda zveril ich konkrétnym ľuďom – apoštolom, aby ich odovzdávali ďalej. Nedal ich teda anonymnému davu. Sviatosti sú tu pre Cirkev a skrze Cirkev. Sú tu pre ňu, lebo Kristovo telo, teda Cirkev, je založená na sviatostiach, živí sa nimi a ich prostredníctvom dosahuje svoje naplnenie.

Všetky sviatosti sú stretnutím s Ježišom Kristom, pretože on sám je sviatosťou všetkých sviatostí. Delíme ich na:

1. INICIAČNÉ: krst, birmovanie, Eucharistia
2. UZDRAVUJÚCE: sviatosť zmierenia, pomazanie nemocných
3. SVIATOSTI SPOLOČENSTVA: sviatosť manželstva a kňazstva

Sviatosť Krstu

Jeden príbeh hovorí o mužovi, ktorému nešlo do hlavy, prečo keď jeho manželka pečie klobásu, tak odkrojí z oboch koncov klobásy, vloží na panvicu a až potom pečie.

Jeden deň príde za ňou a pýta sa jej, prečo to tak robí. Manželka sa zamyslí a odpovie: „Vieš čo, neviem. Moja mama to tak doma robila, tak to robím aj ja.“

Mužovi to však stále vrtalo v hlave. Odhodlal sa ísť za svokrou. Keď sa jej opýtal, prečo to tak robili u nich doma, svokra mu na jeho otázku odpovedala: „Vieš čo, neviem. Moja mama to tak doma robila, tak to robím aj ja.“ Muž však stále hľadal odpoveď a rozhodol sa ísť za babkou. Keď ju navštívil v domove dôchodcov a opýtal sa jej prečo to tak robili u nich doma, babka sa na neho milo usmiala a povedala mu: „Joj synu, to ešte stále majú tú panvičku, čo som na nej pekávala tú klobásu? Bola malá, klobása mi na ňu nechcela vojsť, tak som musela z nej vždy odkrojiť z jednej i z druhej strany.“

Krst je cesta z ríše smrti do života, je bránou do Cirkvi a začiatok trvalého spoločenstva s Bohom.

Krst je základnou sviatosťou, teda brána, ktorá otvára prístup k ostatným sviatostiam. Zjednocuje nás s Ježišom Kristom, vŕahuje nás do jeho vykupiteľskej smrti na kríži, a tak nás vyslobodzuje z moci hriechu, očisťuje od všetkých osobných hriechov a umožňuje nám spolu s ním vstať zmŕtvych k novému životu, ktorý sa nekončí. Pretože krst je zmluvou s Bohom, človek musí povedať svoje slobodné ÁNO. V prípade malých detí vyznávajú vieru ich rodičia ako zástupcovia.

Ako sa udeľuje krst?

Klasická forma krstu prebieha tak, že, ten, kto prijíma krst je na neho liata voda 3x a hovorí sa trojičná formula „M. Ja ťa krstím v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“

Kto môže byť pokrstený?

Krst môže prijať každý človek, ktorý ešte nie je pokrstený. Jediným predpokladom krstu je viera, ktorá sa pri krste musí verejne vyznať.

Prečo Cirkev krstí malé deti?

Cirkev sa už od svojho počiatku drží svojej tradície krstíť malé deti. Má to jediný dôvod: skôr ako sa my rozhodneme pre Boha, Boh sa už dávno rozhodol pre nás. Krst je teda milosť, nezaslúžený dar Boha, ktorý sa nás bezvýhradne ujíma. Preto veriaci rodičia, ktorí si pre svoje dieťa želajú to najlepšie, žiadajú krst, v ktorom sa dieťa vyslobodzuje z vplyvu dedičného hriechu a z moci smrti. Krst detí teda predpokladá, že jeho rodičia ho budú uvádzať do viery a do kresťanského života. Tak ako nemožno dieťaťu odopierať lásku, pre ktorú sa samo tiež dokáže rozhodnúť až neskôr, nemali by veriaci rodičia odopierať svojmu dieťaťu Božiu milosť v krste.

Tak ako sa každý človek rodí so schopnosťou rozprávať, čo sa však musí naučiť, tak sa každý človek rodí aj so schopnosťou veriť, musí sa však viere učiť. Krst však nemožno nikomu nanútiť.

Kto môže krstíť?

V obvyklých prípadoch sviatosť krstu udeľuje biskup, kňaz a diakon. V prípade núdze môže platne pokrstíť každý kresťan, ba dokonca každý človek, keď má úmysel konať to, čo koná Cirkev. Krst je taký dôležitý, že ho môže udeliť aj nepokrstený človek. Musí mať však pri tom úmysel konať to, čo koná Cirkev, keď krstí.

Účinky sviatosti krstu:

Pri krste sa stávame údmi Kristovho tela, bratmi a sestrami nášho spasiteľa a Božími deťmi. Sme oslobodení od hriechu, vytrhnutí z moci smrti a od tohto okamihu sme predurčení k životu v radosť vykúpených. Teda byť pokrstený znamená ponoriť svoj osobný život do prúdu Božej lásky.

Aký význam má meno, ktoré pri krste dostávame?

Menom, ktoré pri krste dostávame, nám Boh hovorí: „Po mene ťa poznám, ty si môj.“ Pri krste sa človek nerozplýva v nejakom anonymnom dave, ale potvrdzuje sa ním jeho jedinečnosť. Dostať pri krste meno znamená, že Boh ma pozná.

Myšlienka pápeža Františka:

„Kríza viery v našich osobných životoch i v našej spoločnosti má súvis s vytrácaním sa túžby po Bohu, s navyknutím si uspokojiť sa s prežívaním dňa bez toho, žeby sme sa pýtali, čo od nás chce Boh. Zabudli sme dvíhať zrak smerom k nebu.“ (pp. František)